

Til § 8.

3) I Stk. 1, sidste Linie, ændres „7 pCt. af Resten“ til: „8 pCt. af Resten“, og derefter forhøjes Procenten med 1 pCt. for hver 50 000 Kr.s Stigning i Indtægten.

Formanden: Til Behandling i dette Møde af de uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag udkræves Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Retoft): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget holdt flere Møder, haft Samraad med Ministeren samt modtaget en Deputation. Det er ikke lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget, idet Udvalget har delt sig i et Flertal og 2 Mindretal. Flertallet, Socialdemokrater og Radikale, har tiltraadt 4 af Finansministeren stillede Ændringsforslag og indstiller i øvrigt Lovforslaget til Vedtagelse. Det første Ændringsforslag gaar ud paa i næstsidste Stykke, næstsidste Linie af § 4 at ændre „4 pCt.“ til: „5 pCt.“. Det andet gaar ud paa i andet Stykke, trediesidste Linie af § 5 at ændre „4 pCt.“ til: „5 pCt.“, og det tredje gaar ud paa i Nr. 2, tredje og femte Linie af § 8 at ændre „4 pCt.“ til: „5 pCt.“, og det fjerde Ændringsforslag lyder saaledes: „I 2den Linie efter Ordet „Regler“ ændres „“ til: „“, hvorefter Resten af Paragraffen udgaar.“ Disse Ændringsforslag betyder finansielt ikke særlig meget, saa vidt det gennem korte Prøve- beregninger har været mig muligt at konstatare, men de imødekommer et Ønske fra Erhvervenes Side og vil desuden i høj Grad simplificere Administrationen af denne Lov, idet Tillægsskatten herefter vil være at beregne efter samme Regel, som er angivet i Statsskattelovens § 8. Jeg skal anbefale, at man stemmer for disse Ændringsforslag.

Det har endvidere under Udvalgsbehandlingen været drøftet, om det vilde være rimeligt at udvide den Ministeren tillagte Dispensationsret. Flertallet har imidlertid ikke ment, at der var nogen Grund hertil. Og dette saa meget mindre som Finansministeren, hvis der skulde opstaa Forhold af en særlig grell Karakter, allerede i Henhold til Statsskattelovgivning har i sin Haand at ændre, eventuelt eftergive en saadan Skat. Venstre-Mindretallet

stiller ingen Ændringsforslag, og det konservative Mindretal indstiller hele Lovforslaget til Forkastelse. Det er ikke min Mening i Enkeltheder her at ville redegøre for Indholdet af de to Mindretalsindstillinger, idet jeg tænker mig, at Ordførerne for de to Partier selv vil gøre dette; men jeg har alligevel Lyst til paa nuværende Tidspunkt at knytte et Par Bemærkninger til dem.

Det konservative Mindretal udtaler, at Regeringen burde have administreret saaledes, at denne Skat kunde have været undgaaet. Jeg maa hævde, at det i nogen Grad er en flot Bemærkning, da de konservative Udvalgsmedlemmer, hverken under Forhandlingerne i Udvalget eller i Betænkningen har givet Udtryk for, hvilke Udgifter de egentlig kunde tænke sig sparet. De giver ikke Anvisning paa een eneste Beparelse. Hvis de havde gjort det, kunde der have været Mening deri, saa kunde man have undersøgt og talt om det og set, om der muligvis var noget om Snakken. Men det har de ikke gjort, og derfor kan jeg ikke se, at der er ret megen Mening i en saadan Udtalelse. Det eneste positive, Partiet har indføjet i Betænkningen, er i Virkeligheden et Ønske om, at man muligvis kunde give nogle flere Penge ud til Militær. Men det er da ikke paa den Maade, man sparer Udskrivning af Skatter — jeg kan i hvert Fald ikke tænke mig, det er den Vej, man skal gaa. Jeg kan ikke se andet heri end et Slags Forsøg paa at fortælle Befolkningen, at hvis man havde været saa lykkelig at have en konservativ Administration her i Landet, saa vilde man kunne have undgaaet dette. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nikker, men Befolkningen har i Virkeligheden sørget meget grundigt for, at dette Problem ikke behøver at diskuteres i Øjeblikket. Flere og flere Kommuner har for deres Vedkommende sørget derfor, og der er vel nok ogsaa sørget for, at de Konservative heller ikke i en overskuelig Fremtid faar Administrationen herinde. Jeg tror aldeles ikke, Befolkningen vil ind i et saadant Eksperiment.

Jeg kan heller ikke dele det konservative Mindretals Mening om Merindkomstskat. Jeg vil hævde, at Merindkomster bør beskattes ligeligt, enten de stammer fra særlige Indtjeningsforhold her i Landet eller udefra. Jeg tror, det vilde føles som en meget stor Uretfærdighed, hvis man beskattede de Merindkomster, som skyldes Arbejde her inden for Landets Grænser, og lod de Borgere, der tjener deres Penge paa anden Maade, gaa fri. En saadan